

Den originale sprogudgave af denne side [it](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

italiensk

Bevisoptagelse

Italien

1 Bevisbyrde

1.1 Hvad er reglerne om bevisbyrde?

Spørgsmålet om bevisbyrde er reguleret i civillovbogens artikel 2697, nemlig således: "Den, der vil gøre et retskrav gældende ved domstolene, skal forelægge beviser for de omstændigheder, hvorpå denne krav støttes. En part, der bestrider disse omstændigheder, eller hævder, at det pågældende retskrav er ændret eller bortfaldet, skal forelægge beviser for de omstændigheder, som disse indsigelser støttes på."

På grundlag af disse principper skal sagsøger således føre bevis for de omstændigheder, der ligger til grund for kravet, dvs. de omstændigheder, der afføder de retsvirkninger, som han/hun påberåber sig. Omvendt skal sagsøgte fremlægge beviser for de omstændigheder, der udelukker sådanne virkninger, eller hvoraf det fremgår, at et retskrav er bortfaldet eller ændret på en sådan måde, at sagsøgte skal frifindes.

Hvis sagsøger ikke er i stand til at underbygge sin påstand, frifindes sagsøgte, uanset om har taget til genmæle og fremlagt beviser til støtte for sine indsigelser.

I medfør af civillovbogens artikel 2698 er enhver aftale, der tager sigte på at vende eller ændre bevisbyrden i relation til rettigheder, som parterne ikke kan råde over, eller gør det overordentlig vanskeligt for en af parterne at udøve sine rettigheder, ugyldig.

Utilstrækkelige beviser medfører skadevirkning for en part, hvad enten der er tale om sagsøger eller sagsøgte, der skal bevise eller modbevise visse omstændigheder, da utilstrækkelige beviser sidestilles med manglende beviser.

1.2 Er der regler, der fritager for at føre bevis for bestemte forhold? I hvilke tilfælde? Er det muligt at føre bevis for, at en bestemt formodningsregel ikke er gyldig?

Bevisbyrden bortfalder i følgende tilfælde:

Når det drejer sig om formodningsregler, dvs. hvis visse omstændigheder tillægges bevisværdi i selve loven, eller hvis det ifølge loven er tilladt retten at drage konklusioner om et ukendt forhold på grundlag af et kendt forhold (civillovbogens artikel 2727).

Formodninger er inddelt i:

legale formodninger, som er de formodninger, der er fastsat i loven, og som kan antage form af afkræftelige formodninger (*juris tantum*), for hvilke der kan føres modbevis, og uafkræftelige formodninger (*juris et de jure*), for hvilke der ikke kan føres modbevis,

simple formodninger, der overlades til rettens bedømmelse, idet retten dog kun kan lægge tungtvejende, præcise og overensstemmende formodninger til grund for sagen. Simple formodninger tillades ikke i forbindelse med omstændigheder, hvor loven udelukker bevisførelse ved vidneførelse (civillovbogens artikel 2729),

kendsgerninger (*fatti notori*), dvs. faktiske omstændigheder, som er alment kendte på det tidspunkt og det sted, hvor afgørelsen træffes, og som der ikke kan rejses tvivl om (den civile retsplejelovs artikel 115),

ubestridte omstændigheder eller erkendelser, dvs. faktiske omstændigheder, som begge parter har gjort gældende, eller som er erkendt, eventuelt stiltiende, af den af parterne, der kunne have interesse i at bestride dem (den civile retsplejelovs artikel 115, stk. 1).

1.3 I hvor høj grad skal retten være overbevist om et forhold for at basere sin dom på det pågældende forhold?

Rettens afgørelse, hvorved sagsøgeren får medhold i sin påstand eller sagsøgtes indsigelser tages til følge, må kun være støttet på omstændigheder, der er fuldstændig bevist, enten direkte eller indirekte i form af en formodningsregel.

Rettens dom kan nemlig ikke være støttet på omstændigheder, der ikke er bevist, heller ikke selv om disse er mulige eller højst sandsynlige (den civile retsplejelovs artikel 115, stk. 1).

2 Bevisoptagelse

2.1 Kræver bevisoptagelse altid, at en part skal anmode herom, eller kan dommeren i visse tilfælde også optage bevis af egen drift?

I det italienske retssystem bygger bevisoptagelse på det princip, at det er parterne, der afgrænser sagens genstand (dispositionsmaximen (*principio dispositivo*)), der er fastsat i den civile retsplejelovs artikel 115, stk. 1. Heri bestemmes det, at retten skal lægge de af parterne fremlagte beviser til grund for sin dom, "undtagen i de tilfælde, der er fastsat ved lov".

Der findes undtagelser til denne regel i følgende bestemmelser i den civile retsplejelov:

artikel 117: heri gives der mulighed for en uformel afhøring af parterne,

artikel 118: heri gives der mulighed for at afsige kendelse om undersøgelse af personer og genstande,

artikel 61 og 191: heri gives dommeren mulighed for at indhente sagkyndige udtalelser,

artikel 257: heri gives dommeren mulighed for at indkalde et vidne, som et andet vidne har omtalt,

artikel 281b: heri gives en almindelig ret (*tribunale*) med en enkelt dommer mulighed for at indkalde vidner, hvis parterne i deres fremstilling af de faktiske omstændigheder har omtalt personer, der måske har kendskab til de nærmere omstændigheder.

I arbejdsretlige tvister erstattes princippet om, at det er parterne, der afgrænser sagens genstand, af et retssystem, der følger inkvisitionsmaksimen, især i henhold til følgende bestemmelser:

artikel 420: indeholder bestemmelser om uhindret afhøring af parterne i forbindelse med behandlingen af sagen,

artikel 421: indeholder bestemmelser om, at retten til enhver tid og af egen drift må kræve fremlæggelse af enhver form for bevismateriale, også ud over de grænser, der er fastsat i civillovbogen.

I skilsmisssager har retten mulighed for af egen drift at kræve fremlæggelse af beviser, men kun for så vidt angår dokumentation for indkomst og levestandard.

2.2 Hvad sker der efterfølgende, hvis dommeren imødekommer en anmodning fra en af parterne om bevisoptagelse?

Hvis en af parterne fremsætter begæring om bevisoptagelse, kan modparten anmode om tilladelse til at føre modbevis. Retten imødekommer begge begæringer, hvis den finder, at der er en rimelig begrundelse for, at de fremførte omstændigheder kan være relevante for den dom, der skal afsiges. Når retten har godkendt bevismaterialet, finder bevisførelsen sted.

Efter bevisførelsen træffes der afgørelse i sagen.

2.3 I hvilke tilfælde kan en anmodning fra en af parterne om bevisoptagelse afvises af retten?

Dommeren afslår en begæring om bevisoptagelse, når denne er uden betydning eller ikke er lovlig (f.eks. hvis en påstand om salg af fast ejendom alene bygger på vidneudsagn), eller når de omstændigheder, der ligger til grund for begæringen, er irrelevante for dommen (f.eks. vidneudsagn om en faktisk omstændighed, der ikke har nogen forbindelse med sagens genstand).

2.4 Hvilke forskellige bevismidler findes der?

I den italienske lovgivning sondres der mellem dokumentbeviser og andet bevismateriale.

Dokumentbeviser omfatter:

offentlige dokumenter (artikel 2699 ff. i den civile retsplejelov),
private dokumenter (artikel 2702 ff.),
telegrammer (artikel 2705 ff.),
private breve og optegnelser (artikel 2707),
virksomhedsregnskaber (artikel 2709),
mekaniske reproduktioner (artikel 2712),
kopier af dokumenter og andre skriftlige vidnesbyrd (artikel 2714 ff.).

Andet bevismateriale omfatter:

vidneforklaringer (artikel 2721 ff. i den civile retsplejelov),
tilståelser (artikel 2730 ff.),
edsvorne erklæringer (artikel 2736 ff.),
syn og skøn (artikel 258 ff.).

Omfattet er også sagkyndige udtalelser, der giver retten den fornødne faglige indsigt.

2.5 Hvad er procedurerne for vidneforklaringer, og adskiller de sig fra procedurerne for udtalelser fra sagkyndige? Hvad er reglerne for afgivelse af skriftlig forklaring og fremlæggelse af sagkyndiges rapporter/udtalelser?

Vidneførelse sker efter kendelse afsagt af undersøgelsesdommeren (artikel 245 i den civile retsplejelov), hvorved vidnet tilsiges til afhøring, og gøres bekendt med, at han i tilfælde af udeblivelse risikerer tvangsforanstaltninger og bøde.

Dommeren fastsætter sted, tid og metode til bevisoptagelse. På begæring af den berørte part forkynder en af rettens embedsmænd vidneindkaldelsen for vidnet. Vidnet oplæser en erklæring, hvori han/hun forpligter sig til at sige sandheden, og afhøres herefter af dommeren. Parterne må ikke afhøre vidner direkte.

En nylig vedtaget bestemmelse gør det muligt for retten at foretage skriftlig bevisoptagelse under forudsætning af parternes samtykke (artikel 257a i den civile retsplejelov).

Sagkyndige vidner udpeges af retten, som stiller dem de spørgsmål, som de skal besvare. De skal ligeledes give møde for retten og aflægge ed på at sige sandheden. Som hovedregel udarbejder sagkyndige vidner en skriftlig erklæring, men retten kan ligeledes kræve, at de udtaler sig mundtligt under et retsmøde (artikel 195 i den civile retsplejelov).

Skriftlige bevismidler indgår i sagen, når de optages i sagsakterne efter at være blevet fremlagt første gang eller på et senere tidspunkt, afhængig af de lovbestemte tidsfrister.

2.6 Har visse procedurer for bevisførelse større vægt end andre?

De bevismidler, der tillægges størst vægt i Italien, er offentlige dokumenter og uafkræftelige formodninger.

Offentlige dokumenter (civillovbogens artikel 2699 ff.) er dokumenter, der under overholdelse af gældende formalia er udarbejdet af en notar (*notaio*) eller en anden embedsmand med beføjelser til at bekræfte deres status som offentligt dokument på det sted, hvor dokumentet blev udarbejdet. Offentlige dokumenter har fuld bevisværdi, medmindre de viser sig at være falske. Hvis der ikke er tvivl om dokumenternes ægthed, udgør de absolutte og ubetingede bevismidler.

Uafkræftelige formodninger (civillovbogens artikel 2727) tillægges endnu større bevismæssig værdi, da de ikke kan afkræftes ved at føre modbevis.

2.7 Er visse procedurer for bevisførelse obligatoriske, når bestemte forhold skal bevises?

Ifølge loven kan visse omstændigheder kun bevises med bestemte bevismidler, hvilket i nogle tilfælde nødvendiggør offentlige dokumenter og i andre tilfælde skriftlige (offentlige eller private) dokumenter.

2.8 Er vidner ved lov forpligtet til at afgive forklaring?

Vidner har pligt til at afgive forklaring, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Der er nemlig fastsat undtagelser får så vidt angår personer, der er ude af stand til at afgive forklaring, personer, der ikke kan tilpligtes at afgive forklaring, og personer, der kan nægte at udtale sig. Vidnets pligt til at afgive forklaring følger indirekte af rettens mulighed for i medfør af artikel 255 i den civile retsplejelov at lade vidnet fremstille i retten eller pålægge vedkommende en bøde, såfremt vedkommende udebliver.

2.9 I hvilke tilfælde kan de nægte at afgive forklaring?

I de i strafferetsplejeloven fastlagte tilfælde, hvortil der henvises i den civile retsplejelov. Personer, der f.eks. er bundet af tavshedspligt i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, af en officiel tavshedspligt eller statslig tavshedspligt kan nægte at afgive vidneforklaring.

2.10 Kan en person, der nægter at afgive forklaring, straffes eller tvinges til at afgive forklaring?

I henhold til den civile retsplejelovs artikel 256 foretager retten indberetning til anklagemyndigheden af et vidne, der møder for retten, men som uden en behørig begrundelse nægter at afgive vidneforklaring, eller hvor det med rimelig grund må antages, at han/hun afgiver falsk forklaring eller tilbageholder beviser, idet der forelægges en udskrift af retsbogen.

2.11 Er visse personer fritaget for at afgive vidneforklaring?

Personer med en personlig interesse i sagens udfald, kan ikke afgive vidneforklaring, eftersom deres interesse i sagen kan medføre, at de kan indtræde som part i sagen (den civile retsplejelovs artikel 246).

Børn under 14 år må kun afhøres, hvis særlige omstændigheder nødvendiggør deres forklaring (artikel 248 i den civile retsplejelov).

2.12 Hvad er dommerens og parternes rolle ved afhøring af vidner? Under hvilke omstændigheder kan et vidne afhøres ved brug af videomøde og andre tekniske hjælpemidler?

Dommeren forestår afhøringen af vidnet, idet han stiller spørgsmål om de omstændigheder, der er relevante for sagen, og om de omstændigheder, som parternes advokater har berørt under retsforhandlingerne.

Videoafhøring er ikke udelukket, selv om muligheden ikke er udtrykkeligt nævnt i den civile retsplejelov. Det fastslås i artikel 202 i den civile retsplejelov, at retten, når den anordner bevisoptagelse, "fastsætter tidspunktet, stedet og metoden til bevisoptagelse", og dermed gives retten mulighed for at foretage videoafhøring af vidner.

Det fastsættes ligeledes i artikel 261 i den civile retsplejelov, at retten kan stille krav om videooptagelse ved anvendelse af mekaniske metoder, hjælpemidler eller procedurer.

Strafferetsplejeloven (f.eks. i artikel 205b) indeholder udtrykkelige bestemmelser om videoafhøring.

3 Vurdering af beviset

3.1 Kan retten tage hensyn til beviser, som en part har tilvejebragt på ulovlig vis?

Retten tager ikke hensyn til beviser, der ikke er behørigt indhentet og fremlagt.

3.2 Tillægges en parts egen forklaring værdi som bevismiddel?

En parts egen forklaring tillægges ikke værdi som bevismiddel til den pågældende parts egen fordel. En sådan forklaring kan imidlertid tillægges værdi som bevis mod denne part, hvis forklaringen er en tilståelse, der er afgivet under en formel afhøring.

Sidste opdatering: 22/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.